



אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

ט' באב

מה כ"כ מצחיק? או כח האופטימיות

ט' באב, יום מר מאז חורבן הבית, אנו חווים כל שנה את החורבן. מלחמות, צרות, עניות, שלום בית, מחלות וכל הדברים שעושים לנו לא טוב- הכל זה בגלל אותו יום. תשעה באב.

יש מזמור שירמיה הנביא אמר: "מזמור לאסף אלקים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים". רגע, למה מזמור? אולי יותר מתאים "קינה לאסף". לא? ממתי אנשים באבל מתחילים לפצוח במזמורים...?

שמתם לב, כי כאשר התנא הקדוש- רבי עקיבא, שומע את קול המונה של רומי, וכאשר הוא רואה שועל יוצא מבית קדשי הקדשים, איך הוא מגיב? הוא.... צוחק. מדוע? הרי זה המצב הכי שפל שיכול להיות לעם ישראל!?

ולמרות שחבריו ממש בכו, כאשר הסביר להם את פשר הצחוק, אמרו לו: "עקיבא ניחמתנו עקיבא ניחמתנו".

פשוט וברור הדבר, כי רבי עקיבא הבין את עומק הטרגדיה טוב יותר מאיתנו...

מה רבי עקיבא שונה מחבריו? ומה עלינו ללמוד מכך כהורים ומחנכים. הוא הבין, כי המצב הכל כך קשה, שהנבואות הקשות מתממשות, וכעת, אין דבר יותר גרוע. אנחנו עמוק עמוק בבור ובבוץ של חורבן בית אלקינו- אז אם אין כבר יותר גרוע, יכולים אנו להמשיך את המשך הנבואה "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים".

טוב. הבנתי. אבל למה "מזמור"? למה לא "קינה"?

על אותו משקל של אופטימיות, ישנו משל במדרש, על למלך ששבר את חופת בנו ואדם אשר עמד בסמוך התחיל לשיר. לתדהמת כולם הוא הסביר כי הוא עלז על כך המלך לא הרג את בנו הסורר, אלא, רק שבר את החופה ואת הנער השאיר בחיים...

הקדי"ה החריד לנו את הדת, אלה השאיר את עם ישראל, העם הנבחר - עוסי רצונו.
mottizol@gmail.com

"זלירושלים עירך ברחמים תשוב". שנזכה לגאולתך שלימה!